

Старият човек всякога гледа да използва другите. Например като мине някое младо момче покрай стария, той казва: "Хайде, дядовото, вземи стомничката!" Туй-онуй – все да му донесат нещо. Той почва да чувства нужда от услуги. Туй е едно от качествата на старостта. Това, което сам можеш да направиш, никога не желай другите хора да ти го направят. Това е едно от правилата за младите. Туй, което можеш сам да направиш, направи го, а само невъзможните неща остави другите да ги направят. Само така ще запазиш Духа си. Никога не влагай в себе си идеята да казваш: "Това не мога да направя, то е невъзможно за мене." Макар да не е възможно, ще кажеш: "Мога да го направя." Постави в себе си мисълта, че за в бъдеще ще можеш. Можеш – туй е първото правило.

Идва ви едно желание да заиграете, а вие подпушвате туй желание. След това дойде ви на ума нещо, някоя мисъл, вие я подпуштите. Никога не подпушвайте енергията на вашия мозък! Дойде ви едно желание да поскачате, да си поиграете – не го подпушвайте, дайте му ход! Вие казвате: "Е, стар човек съм, що ми трябва!" Не се подпушвайте! Природата не обича подпушване. На всеки, който се подпушва, Природата разваля бентовете му. Никакво подпушване! Най-първо, живата енергия трябва да се използва. Не се ли използва тази енергия, тя донася всичките злини в света. Ще я използвате.

Опитите, които се правят с пеенето и музиката, са дали чудни резултати, особено когато при туй пеене и свирене душата взима участие. Ето защо знаменитите цигулари никога не дават своите цигулки да ги пипат други. Като пипнеш цигулката на когото и да е, можеш да познаеш какво е неговото естество. Тъй както е направена цигулката, тя може да приеме и да предаде вибрациите, трептенията на всяка една душа.

Сега по същия закон вие искате да говорите някому, искате да го убедите в истинността на нещата, в истинността на вашите преживявания. Но вие, като говорите, трябва да предадете трептенията на душата си върху ципицата на своето гърло, за да може той да ви слуша. Само тогава ще бъдете убедителни.

Да знаеш да говориш Истината – това е най-голямото изкуство! В говоренето трябва да има музика – ще говориш най-първо на себе си, ще пееш на себе си.

Ти казваш: "Аз имам разположение." Не, в разположението не си ти. "Нямам

разположение." И в неразположението не си ти. Не се лъжете. Ако ти си в разположението и ако ти си в неразположението, ти си раздвоен. Онзи, който седи и наблюдава разположението и неразположението и може да ги възприема – това е човекът.

Щом искаш да помогнеш на някой беден човек, ще кажеш: "Да, аз не съм разположен, но ще направя обратното – ще дам." Някой път си разположен, ще кажеш: "Аз ще дам не защото съм разположен, но защото е правилно да дам." Да кажем, че дойде някой мой приятел, който ме е угощавал, и аз кажа: "Ще го угостя, защото и той ме е угощавал." Не, правило е: ще го угостя заради Любвта. Любвта изисква, без да ме е угощавал някой, да му направя една услуга. Туй е Божественото. Значи в даден момент, като имаме едно разположение, то ни спомага да изпълним Волята Божия. Изпълним ли Волята Божия, тогава ние сме на правия път. Туй е, за което казват простите хора, че ние имаме попътен вятър, който ни подтиква напред. Някой път имаме вятър, който ни тласка назад, но дали имаме попътен вятър, или заден вятър – и в двата случая трябва да изпълним Волята Божия и все-таки ще постигнем целта си. Ако имаме попътен вятър, той ще ни помага, а ако имаме заден вятър, ще ни спъва.

Сега аз забелязвам една черта у вас. Например много пъти вие се въодушевите, но след туй въодушевляването постепенно се намалява, намалява и казвате: "Нямам въодушевление, не може да се направи това." Не, всякога трябва да имате въодушевление. Не се водете по настроения. Настроението е един особен свят, свят на илюзии. Някой казва: "Днес аз съм вдъхновен." Да, но вдъхновението никога не се мени. Някои смесват вдъхновението с настроение. Обектът на вдъхновението никога не се мени, а обектът на настроението се мени.

Когато говорим за Божията Любов, ние подразбираме тази готовност на душата – да слуша, да възприема и да изпълнява.

По какво ще се познаят тия правилни отношения? В Стария завет е казано тъй: "Преди да поиска, аз ще му дам." Господ разбира твоите нужди и година преди да се помолиш, Той ще ти даде. Кога? Преди да се помолиш. А след като се молиш десет години и Господ едва тогава ти отговори, значи не си от много праведните... Не знаете ли у дома ви как е? Онова дете, което обичате, преди да ви поиска нещо, вие сте му го приготвили, а онова дете, което не обичате, трябва да ви врънка с месеци за туй-онуй: че хайде за Коледа, хайде за Великден – и едва тогава най-после ще му го пригответе, ще се откъсне нещо от сърцето ви и за него.

И сега мнозина казват, че влизането в една Окултна школа е опасно. Да, всеки, който е влязъл в Окултната школа и противодейства на нейните методи, пътят му е много опасен. Най-първо в такъв човек трябва да има чистота във всичките му намерения и каквото прави в Името Божие, да е доволен от себе си. Няма по-хубаво нещо от това да си доволен от себе си и да се радваш, че изпълняваш Волята Божия.

Всички окултни ученици трябва да бъдат пример, образци на чистота! Всяко нещо у вас трябва да е чисто. Ноктите ви трябва винаги да са чисти, макар и да сте работили нечиста работа. Някой си погледне ноктите, каже: "Няма нищо." Не, щом има кал – вземи, та ги изчисти хубаво. Ти казваш: "Ама то време се губи." Не се губи време. Защото като оставиш тази нечистотия днес, като я оставиш утре, у тебе се образува един психологически навик и тогава от най-малките погрешки в твоите мисли, желания и действия се раждат лоши последствия.

Вървите правилно по един стръмен път и ви дойде на ума за някой човек, когото не обичате, и казвате: "Какъв човек е този Иван!" И като вървите тъй: хоп – на задницата си! Да кажем, че има някой си Иван или Петър, когото не обичате; безразлично е – не мисли за него. Ти с това вредиш и на себе си, вредиш и на него.

В Америка в един град имало един владика, който си държал главата изкривена на лявата страна. Всички проповедници в този град си държали главата като него. Туй е подражание по симпатия... Казвам: ние не трябва да седим под сянката на когото и да е.

Като гледате погрешките на другите хора, без да ги използвате, вредите на себе си, създавате си лоши последствия. "Не съдете, да не бъдете съдени!", казва Христос. Щом гледаш погрешките на другите хора, ти ги съдиш, а щом ги съдиш, и тебе ще съдят. Щом гледаш погрешките на другите хора, трябва да изправиш една своя погрешка и да кажеш приятелски на този човек: "Имаш една лоша черта, гледай да я изправиш. Аз се възползвах от този твой недостатък и се изправих."

*ООК, двадесет и девета лекция от Учителя
20 май 1923 г., неделя, София*

